

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ:Ticaret Mahkemesi

Hükmü temyiz eden davalı vekilinin adli yardım talebinde bulunması üzerine; Yargıtay 19. Hukuk Dairesinin 19/09/2007 gün ve 2016/11504 E. - 2017/6020 K. sayılı adli yardım isteminin reddine dair verdiği karara davalı vekili tarafından itiraz edilmiş olmakla, dosya incelendi, gereği düşünüldü:

K A R A R

Yerel mahkeme hükmünü temyiz eden davalı velilinin temyiz harç ve giderlerini ödeyemeyeceğini belirterek adli yardım talebinde bulunması üzerine; Yargıtay 19. Hukuk Dairesinin 26/02/2014 gün ve 1254-3820 E.K. sayılı kararı ile adli yardım talebinin reddine karar verilmiş, bu karara davalı vekilinin yaptığı itiraz üzerine, dosya HMK'nın 337/2. maddesi uyarınca itirazı incelemekle görevli olan Dairemize gönderilmiştir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 334 ve devamı maddeleri uyarınca adli yardım talebinde bulunan kimse, kendisi ve ailesinin geçimini önemli ölçüde zor duruma düşürmeksizin gereken yargılama giderlerini kısmen veya tamamen ödeme gücünden yoksun olduğunu ispat etmek (yoksulluk şartı) ve davada veya talepte haklı olduğu yolunda kanaat uyandırmak zorundadır (haklı olma şartı).

Aynı Kanunun 336/2. maddesine göre de; adli yardım talebinde bulunacak kişi, yargılama giderlerini karşılayabilecek durumda olmadığını gösteren mali durumuna ilişkin belgeleri mahkemeye sunmak zorundadır.

Bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde; adli yardım istemine dair dilekçenin ekinde; adli yardım talebinde bulunan davalının ödeme gücünden yoksun olduğuna ilişkin belge sunulmadığından davalı vekilinin itirazının HMK'nın 337/2. maddesi uyarınca kesin olarak reddi gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle; davalı vekilinin itirazının 6100 sayılı HMK'nın 337. maddesinin, 11.04.2013 kabul tarihli, 30.04.2013 tarih ve 28633 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan 6459 sayılı Kanunun 23. maddesiyle değişik ikinci fıkrası uyarınca kesin olarak REDDİNE 05/02/2020 gününde oy birliği ile karar verildi